

עין משפט
נר מצוה

(א) לקמן ע"ג. חולין פד: (ב) [זכרות כה. ויש"ג] (ג) פסחים כו: [יש"ג] (ד) פ"י [בערוך] דבר משוממן לשטות עליו כלי ביבס: פ"א גולא ממש המוס' פ"י [יש"ג] דף יב: היפשו כמו נגד לגלית: (ה) שם, ט: שם: פרה פ"ב (ו, ד, ז) זכרות י"ג. סנהדרין (ח) [לקמן ל"ג. סנהדרין] (ט) דף: ע"ש" (י) כס"א: ספקין: [במדבר י] (יא) דברים כ"ג, ט [שם] (יב) [ורקאה כל] (יג) ויע' היטע מוס' לקמן ע"ג. ומוס' חולין פד: (ד) [יש"ג] ויש"ג היטען: (ו) פ"א היטען:

וְהָיָה הַעֵיז הַקָּרֵב לָהּ
וְהַחֲלָל וְלִקְחוּ זֶמֶי הַעֵיז
וְהָיוּ עֹגֶלֶת בֶּקֶר אֲשֶׁר
לָהּ אֶבֶד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא
מִזְבֵּחַ בָּעֵל:

דברים כא ג

2 א תִּרְאֶה אֶת שׂוֹר
מִתְּדִיק וְאָמַר אוֹ אֶת שׂוֹי נִדְיָהִי
וְהִתְעַלְמַת מִמֶּהם הִשָּׁב
תִּשְׁיָבוּם לְאֹחִי:

דברים כב א

3 אִפְסִי כִי לֹא יִזְהֶה בָּךְ
אֲבִיוֹן כִּי בָרֶךְ יִרְכָּב יִי
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ
וְנָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:

דברים טז ט

קביל"א [קיביל"א]. יתד,
קרטול.
קופל"ה [קופל"א]. צמד.
דיל"ש. קנוקנת.

[illegible]

קָלוּ אַ מִי פִי"ג מַהֲלִי
גִּזְלָה וְאִבִּידָה הֲלִי
וְאֶסְמַג עֶשְׂקִין עַד טוֹש"ע
חִמְ"ס רָסוּ עֶסְקִין יח:
קָלוּ ב ג ד מִי פִי
מַהֲלִי רוֹחַ הֲלִי ג
וּפִ"א מַהֲלִי פֶרֶה אֲדוּמָה
הֲלֵכָה ז סַמַּג עֶשְׂקִין עַח
רל"ב:

קלח ה' ז' ח מ"י פ"ג
מה' גילה ואברה
הלכה יב סמג עשין עד
טוש"ע ח"מ ס' רסו סעיף
יט:
קלח ט' ז' ח מ"י פ"ג
ופ"ו מהלכות שאלה
ופקדון הלכה ד סמג שס
טוש"ע ח"מ ס' רל"ב סעיף
כא כב:

קב"ב ב' מ"י פ"א מהל'
גזילה ואכילה ה"ל יח
סמג עשין עד טו"ש ח"מ
ס' רבג סעיף ב':
קב"ב ל' מ"י ש' הלכה יג
סמג שם טו"ש
ח"מ ס' רבג סעיף א':
קב"ב מ' מ"י ש' פ"ב
הלכה א' סמג שם
טו"ש ח"מ ס' רבג
סעיף יא':
קב"ב ג' מ"י פ"א שם
הלכה י' ופ"א
מהלכות מירוח ה"ל טו:

שלא הוחמו כל צרכן כי קשין הן לגוף מאד והוא שהוחמו בכלי מתכות. ויש אומרי' פושרין הן הלוחשין ושאר שמעתתא דר' יוחנן פירשנום בפ' כיסוי הדם. ושוטחה לצורכה אבל לא לכבודו מיבעיא לן לצורכה ולצרכו

דלמי ליה דשמי יימנה שמוח
 יותר מכדי צורכה עד שיתקלקל
 אצל כספר אמרינן דקורא בהן אף
 ע"ג לצורכו הוא כמו צורכה ולא
 גזרינן דליכא צורכה למדי כיון שקצבו
 לו זמן אחד לשלשים יום או אחד
 ל"ג חדש ולא ילמוד צו בתחלה גם
 לא יקרא וישנה וכלי נחשת דתינא
 לקמן דמשמשא אפי' בחמין וכלי כסף
 צנוקן אפי' לצורכו מותר כיון שעל
 ידי אותו תשמיש אינו יכול לצא
 לידי קלקול ותדע דאי דוקא לצורך
 הכלי מאי פריך פקדון מאי עבידמיה
 גביה כיון שהוא שומר ים לו לעיין
 שלא יתקלקל א"ע ש' שהעלים אינם
 אומרים לו להשמש;

הבנייה לרביקה ורשה. בתוספת
(דפיה) * מני לה גבי
פרה אדומה: **בשבי** שתינב
ותדוש פסולת. ובספא (דמספא) *
קמני לזכור פסולת לזכרה כשרה
ולכן פריך אלמא לזכור ולזכרה
חשיב כמו לזכור ואסור ומשני דהתם
לאורייתא פסולה כמו בל עלי זכר
דפסולה מדרב פפא וא"ת ואמאי
מיימי היא דשכן עליה עוף ולי
משום דרב פפא אמר למלתיה עליה
אמאי לא אמר אהך דהניסא לרבך
ו"ל משום דבבביתא היא אבל הך
דשכן עליה עוף היא מתניתין:

וְרִ"ר הַמּוּצָא כָּל עֵץ
שֶׁלֹא יִרְקֹבוּ וְכָל
בַּחֲמִין אֲבָל לֹא עַל
מִשְׁחִיקָן וְכָל כֶּסֶף
בָּבֶל לֹא בַחֲמִין מִפְּנֵי
וּקְדֻרוֹת מִשְׁתַּמֵּשׁ
וְשֶׁה מִפְּנֵי שְׂמִפְחִיתָן
לֹא יֵגַע בָּהֶן עַד
שֶׁאֲמָרוּ בִּאֲבִידָה כִּךְ
מֵאִי עֲבִידְתִּיהָ גְבִיהָ
מֵאֵל אָמַר רַב שֶׁשֶׁת
יָהֳקֵן לַמְּדִינָת הַיָּם:
כָּל דֶּבֶר שְׁאִין דִּרְכוּ
: מִנְהֵי מִיִּל דִּת"ר
הַ מַּתְעֵלֶם הָאֵל כִּי־עַד
יִנְהַל פִּי כְבוֹדוֹ וְאִן
מֵמֶר וְהַתְעַלְמַת מֵהֶם
וְקִבְרוֹת פְּשִׁיטָא הָאִי
חִי אֶת לֹא תַעֲשֶׂה
לְשָׁלוּ מְרֻבָּה מִשָּׁל
הָאֵל אָמַר רַב אֵפֶס כִּי
לֹא

אי גמי סגור כר"י דאמר דוקא העלה עליה זכר אלא
צפרה ענמה אלא צתה וטעמא דרבנן דפסולה כדדרשינן
ה ה היא דרשה וס"ה דמנן פליגי בלקחו פרה קטנה וא"ת העושה
מים אמאי מיפסלה הא ודאי לא ניחא להו לצעלים וי"ל כגון שהיה
וא"ת צפרק אין מעמידין (ע"י דף נב:) דפוסל ר"א פרה הניקחת
ק הבית היא אמאי פסולה משום רביעה לימא דפסולה משום עול
פוסל בשאר קרבות לכך קאמר דקדשי מוצח היא דממעטין גרבע
דוחה **לא תעשה ועשה**. וא"ת דכפ"צ דיבמות (דף כה.) ובפ'
גירסא ואמאי והא איכא עשה דקדושים יהיה וי"ל ללא קאי
והא כי אמרינן דאין עשה דוחה אט לא תעשה ועשה
ה"מ

והתעלמת פעמים שאתה מתעלם ופעמים שאי
 כהיה כהן והיא בבית הקברות^ז או שהיה זקן ו
 שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבריו לכך נ
 למאי איצטרך קרא אילימא לכהן והיא בבית
 עשה והאי לא תעשה ועשה^ח ולא אתי עשה
 ועשה ותו לא דחינן איסורא מקמי ממונא אלא
 חבריו מדרב יהודה אמר רב נפקא^ט דאמר רב יהו

לית ליה עלה עליה זכר פסולה ולמאי דפרישית אחי ש
עלה מאיליו כשירה וה"ר יצחק מסימפון פירש ללא פליגי
ספרי ויקחו אליך פרה בעינן שתהא בשעת לקיחה פרה ור"א לית
מלאכה בפרת בעלת דלמך צ"ל הכונס (ב"ק דף נו. וס) דחייב דינני
שוחף אי נמי לא בעינן יחומא דבעלים ק"י יחומא דעושה מלאכה
זמן הנכרים דחייב לרביעיה ודיק"ש ק"י קדש מצוה היא ל"א קדש
ו"ל דמשמע ליה ללאו מטעם עול פוסל דקדמי בסיפא וכן היה ר"ר
מקרא דמן הבמה: [וע"ע חוס' ע"ז כג: ד"ה ש"מ]: **הא אין עש**
כ"ג (פסחדין דף יט.) לא חשיב אלמנה לכבן גדול אלא לא מע
גשה דקדושים יהיו אלא אחאי דכתיב בהיהא פשה וא"

היה בבית הקברות, או שהיה זקן ואינה ילד כבודו. שאם הימה שלו לא היה ממזר (סנהדרין
 נסדו להשיגה (ברכות יט:), או שהיתה מלאכה שלו מרובה ממשל חבירו. שדמי עטול מלאכתו
 הסדירה ולא יצוהו עלמים להשיג לו יותר ממה שמשיג להם ועמאל הוא מפקסד (שם) כגון נוקב
 יגלות שאם ילך ויחזירה יפסד בעטלותו וילך מדמיה (סנהדרין יח:).

תורה ולא עשו לפנים משורת הדין. ת"ר והתעלמת פעמים שאתה מתעלם כיצד וכן ואינה לפי כבודו ורובו של הדין והיא בריבית הקבוצה לא צריכה מאי טעמא דהא כהן מוהר בטומאה עשה ולא תעשה עשה שנאמר וקדשתו קדשים יהיו לאלהיהם לא תעשה שנאמר לנפש לא יטמא בעימי והשבת תורה לפי עשה יהיא שנאמר השב ושישבו לאחר ולא אתי עשה דחיי לא אתא תעשה שנאמר וזכור לא דחיני אסורא מקמי מנא.